

99 kongres, który nazwał szczepionki „nieuchronnie niebezpiecznymi”.

Poznaj oryginalnych „teoretyków spiskowych”, Ronalda Reagana i członków 99. Kongresu, którzy w 1986 r. uchwalili „medyczną dezinformację”, że szczepionki są „nieuchronnie niebezpieczne” i potencjalnie powodują autyzm.

W zeszłym tygodniu senator Elizabeth Warren (D-MA) wysłała Robertowi F. Kennedy’emu Jr., nominowanemu przez prezydenta Trumpa na stanowisko sekretarza zdrowia i usług społecznych, zjadliwy list, w którym oskarżyła go między innymi o „niebezpieczne poglądy na temat bezpieczeństwa szczepionek” i „fałszywą histerię, że szczepionki powodują autyzm”. List zawierał 175 pytań, na które kandydat powinien być przygotowany podczas przesłuchań w Senacie. W swoim liście ujawniła jednak własną ignorancję w zakresie federalnej polityki dotyczącej szczepionek i przepisów uchwalonych przez jej własny organ ustawodawczy.

W 1986 r. Izba Reprezentantów przyjęła głosami National Childhood Vaccine Injury Act (42 U.S.C. §§ 300aa-1 do 300aa-34). Senator Warren powinna wiedzieć, że jej obecny lider mniejszości w Senacie, senator Chuck Schumer (D-NY), był w tym czasie członkiem Izby Reprezentantów i przypuszczalnie powinien wiedzieć, że ustawa, która została przyjęta w celu zapewnienia producentom szczepionek ochrony przed roszczeniami cywilnymi, gdy dziecko zostało zabite lub poważnie ranne przez

szczepionkę, i umieściła wszystkie szczepionki podawane dzieciom w kategorii prawnej „nieuchronnie niebezpiecznych” produktów medycznych, co oznacza produkt, którego nie można uczynić bezpiecznym zgodnie z jego przeznaczeniem.

W 2018 r. Mary Holland, JD, ówczesna dyrektor programu studiów prawniczych na New York University School of Law, a obecnie dyrektor generalny Children’s Health Defense, organizacji non-profit założonej przez Kennedy’ego, wypowiedziała się na temat prawnego statusu bezpieczeństwa szczepionek:

Kluczowy język dotyczący „nieuniknionych” skutków ubocznych pochodzi z ustawy National Childhood Vaccine Injury Act, 42 USC 300aa-22, dotyczącej odpowiedzialności producenta (patrz pogrubiony tekst poniżej).

Język ten opierał się na języku z Second Restatement of Torts (traktat prawny autorstwa badaczy deliktów), przyjętym przez większość sądów stanowych w połowie lat sześćdziesiątych XX wieku, który uznawał wszystkie szczepionki za produkty „nieuchronnie niebezpieczne”. Restatement stwierdził, że takie produkty, „właściwie przygotowane i opatrzone odpowiednimi wskazówkami i ostrzeżeniami, nie są wadliwe ani nierozsądnie niebezpieczne”.

Co więcej, orzeczenie SCOTUS z 2011 r. w sprawie Bruesewitz przeciwko Wyeth zinterpretowało wyróżniony poniżej tekst z National Vaccine Injury Act, aby stwierdzić, że nie zezwala on na spory sądowe dotyczące wad konstrukcyjnych – kwestia ta była niejasna od 1986 r., a różne sądy stanowe i obwody federalne rozstrzygały tę kwestię w różny sposób. Jest więc prawdą, że Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych (SCOTUS) nigdy nie zdecydował, że szczepionki są „nieuchronnie niebezpieczne” bezpośrednio, ale przyznał, że Kongres uważa je za takie.

Sec. 300aa-22. Standardy odpowiedzialności

(a) Zasada ogólna

Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w podsekcjach (b), (c) i (e) niniejszej sekcji, prawo stanowe ma zastosowanie do powództwa cywilnego wniesionego o odszkodowanie za obrażenia lub śmierć związane ze szczepionką.

(b) Nieuniknione niepożądane skutki uboczne; ostrzeżenia

(1) Żaden producent szczepionek nie będzie odpowiedzialny w postępowaniu cywilnym za szkody wynikające z obrażeń lub śmierci związanych z podaniem szczepionki po 1 października 1988 r., jeśli obrażenia lub śmierć wynikały ze skutków ubocznych, których nie można było uniknąć, mimo że szczepionka została prawidłowo przygotowana i towarzyszyły jej odpowiednie instrukcje i ostrzeżenia.

(2) Do celów ust. (1) przyjmuje się, że szczepionce towarzyszą odpowiednie instrukcje i ostrzeżenia, jeśli producent szczepionki wykaże, że we wszystkich istotnych aspektach spełnił wszystkie wymagania Federalnej Ustawy o Żywności, Lekach i Kosmetykach. Zob. <https://www.ageofautism.com/2018/11/the-supreme-court-did-not-deem-vaccines-unavoidably-unsafe-congress-did.html>

Niewielu wie, nawet wśród swoich członków i zwolenników, że następujące autorytety medyczne uważają szczepionki za niebezpieczne:

The American Academy of Pediatrics (“AAP”)

The American Medical Association (“AMA”)

The American Academy of Family Physicians (“AAFP”)

The American College of Osteopathic Pediatricians (“ACOP”)

The American College of Preventive Medicine (“ACPM”)

The American Public Health Association (“APHA”)

The Association of State and Territorial Healthcare Officials

(“ASTHO”)

The Center for Vaccine Awareness and Research at Texas Children’s Hospital in Houston

Every Child By Two, Carter/Bumpers Champions for Immunization (“ECBT”)

Immunization Action Coalition (“IAC”)

Infectious Diseases Society of America (“IDSA”)

The March of Dimes Foundation

Meningitis Angels

The National Association of Pediatric Nurse Practitioners (“NAPNAP”)

The National Foundation for Infectious Diseases

The National Healthy Mothers, Healthy Babies Coalition

The National Meningitis Association, Inc. (“NMA”)

Parents of Kids with Infectious Diseases (“PKIDs”)

The Pediatric Infectious Diseases Society (“PIDS”)

The Society for Adolescent Health and Medicine (“SAHM”)

The Vaccine Education Center at the Children’s Hospital of Philadelphia (“CHOP”)

Kiedy rodzina Hannah Bruesewitz, dziecka poszkodowanego przez szczepionkę Tri-Immunol DTP firmy Wyeth, zaskarżyła ustawę z 1986 r. w Sądzie Najwyższym o prawo do pozwania firmy Wyeth za poważne inwalidztwo Hannah spowodowane szczepionką, organizacje te złożyły amicus brief popierający firmę Wyeth, prosząc sąd o utrzymanie prawa, które chroni producentów szczepionek przed odpowiedzialnością za obrażenia lub śmierć wynikające z jakiegokolwiek szczepionki licencjonowanej przez

FDA i zalecanej dzieciom przez Komitet Doradczy ds. Posunęli się nawet do argumentowania przeciwko idei, że każda szczepionka powinna być indywidualnie oceniana pod kątem statusu „nieuchronnie niebezpiecznej”, stwierdzając w swoim briefie

Z drugiej strony, indywidualne rozważanie, czy szczepionki są nieuchronnie niebezpieczne, „niewątpliwie zwiększyłoby koszty i ryzyko związane ze sporami sądowymi oraz podważyłoby wysiłki producenta w zakresie szacowania i kontrolowania kosztów” (cytując Bruesewitz przeciwko Wyeth Inc., 561 F.3d 233, 249 (3d Cir. 2009)).

Stanowisko organizacji, że szczepionki są nieuchronnie niebezpieczne, prezentowane przed organami ustawodawczymi i sądowymi rządu federalnego, od dziesięcioleci wywołuje konsternację wśród rodziców i zwolenników bezpieczeństwa szczepionek i wyboru, ponieważ wiele z tych samych organizacji twierdzi dokładnie odwrotnie – że szczepionki są bezpieczne – kiedy występują przed stanowymi organami ustawodawczymi, popierając szkolne mandaty szczepień i sprzeciwiając się zwolnieniom ze szczepień.

Lobbysta przemysłu farmaceutycznego może argumentować podczas śniadania w Waszyngtonie, że szczepionki są „nieuchronnie niebezpieczne”, a następnie jechać do Annapolis w porze lunchu i zeznawać, że Maryland powinno usunąć zwolnienia religijne od szczepionek wymaganych do wejścia do szkoły, ponieważ „szczepionki są bezpieczne”.

Próby wyjaśnienia przez te organizacje ich sprzecznych stanowisk spotkały się z odmową.

W 2015 roku Maine Chapter of the American Academy of Pediatrics argumentował za usunięciem i/lub ograniczeniem religijnych i sumiennych zastrzeżeń do obowiązkowych szczepionek dla dzieci. Dyrektor wykonawczy AAP w Maine, Dee Kerry deHaas, zeznała na piśmie, że należy to zrobić, ponieważ

„szczepionki są bezpieczne”, ale kiedy zeznawała osobiście, powiedziała, że szczepionki są „w większości bezpieczne”. W mojej odpowiedzi do niej, jako ówczesny dyrektor Maine Coalition for Vaccine Choice, zadałem kilka pytań wynikających z jej zeznań, w tym następujące pytania:

Jak AAP może argumentować, że szczepionki są „nieuchronnie niebezpieczne” w Sądzie Najwyższym, aby przekonać rząd federalny do przyznania ci ochrony przed szkodami spowodowanymi przez szczepionki, a następnie argumentować, że „szczepionki są bezpieczne” i „szczepionki są w większości bezpieczne” przed tą komisją, aby przekonać stan Maine do nakazania rodzinom otrzymywania porad / kupowania szczepionek od ciebie?

Czy szczepionki są „bezpieczne”, „w większości bezpieczne” czy „nieuchronnie niebezpieczne”?

W jaki sposób takie powszechnie sprzeczne stwierdzenia budzą zaufanie do szczepionek i pediatrów?

Jej odpowiedź na moje pytania:

Ms. Taylor,

On behalf of the Maine AAP, I acknowledge receipt of your email and list of questions. I understand that our organizations have different perspectives in the vaccine debate. Each perspective has been aired in the legislative hearings and sessions with regard to these vaccine bills in the First Regular Session of the 127th Maine Legislature.

I respectfully decline to respond to your list of proposed questions or to continue the debate with you through electronic correspondence or social media.

Dee deHaas

Executive Director

American Academy of Pediatrics, Maine Chapter

Zwolennicy tej bezsensownej konstrukcji twierdzą, że szczepionki są niebezpieczne, ale tylko w Waszyngtonie.

Rodzic poszkodowanego w wyniku szczepienia syna, Kim Spencer z *The Thinking Moms' Revolution*, zauważyła o przemyśle szczepionkowym: „ich twierdzenie, że szczepionki są” nieuchronnie niebezpieczne „zapewniło im ochronę przed odpowiedzialnością, ich twierdzenie, że” szczepionki są bezpieczne „zapewniło im mandaty szkolne i zawodowe, ale ich twierdzenie, że oba są prawdziwe, przyniosło im nieufność i pogardę rodziców”.

Senator Warren oskarża również pana Kennedy'ego o „szerzenie fałszywej hysterii, że szczepionki powodują autyzm”. Ale Kennedy zrobił tylko to, co koledzy Warrena z Kongresu zrobili 20 lat wcześniej, zanim zaczął opowiadać się za bezpieczeństwem szczepionek; promować badania nad związkiem między szczepionkami a autyzmem oraz wszelkimi powiązaniami między szczepionkami a innymi zaburzeniami wieku dziecięcego.

Kongres, zapewniając ochronę przed odpowiedzialnością producentom szczepionek w ustawie z 1986 r., nakazał również HHS zbadać powiązań między szczepionką przeciw krztuścowi a kilkunastoma schorzeniami, w tym autyzmem:

SEC. 312. POWIĄZANE BADANIA.

(a) PRZEGLĄD SZCZEPIONEK PRZECIW KRZTUŚCOWI I ZWIĄZANYCH Z NIMI CHORÓB I STANÓW – Nie później niż 3 lata po wejściu w życie niniejszego tytułu Sekretarz Zdrowia i Opieki Społecznej zakończy przegląd wszystkich istotnych informacji medycznych i naukowych (w tym informacji uzyskanych z badań wymaganych na mocy podsekcji (e)) na temat charakteru, okoliczności i zakresu związku, jeśli taki istnieje, między szczepionkami zawierającymi krztusiec (w tym całymi komórkami, ekstraktami i specyficznymi antygenami) a następującymi chorobami i stanami:

(1) Niedokrwistość hemolityczna.

(2) *Arytmia.*

(3) *Skurcze niemowlęce.*

(4) *Zespół Reye'a.*

(5) *Mononeuropatia obwodowa.*

(6) *Zgony sklasyfikowane jako zespół nagłej śmierci niemowląt.*

(7) *Aseptyczne zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych.*

(8) *Cukrzyca młodzieńcza.*

(9) *Autyzm.*

(10) *Trudności w uczeniu się.*

(11) *Nadpobudliwość.*

(12) *Inne choroby i stany, które Sekretarz może zdecydować się poddać przeglądowi lub które Komisja Doradcza ds. Szczepionek dla Dzieci ustanowiona na mocy sekcji 2119 Ustawy o Publicznej Służbie Zdrowia zaleca do włączenia do takiego przeglądu. (Ante, s. 3771).*

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK220067>

Dochodzenie w sprawie obrażeń spowodowanych szczepionką przeciw krztuścowi, zarządzane przez prawo w 1986 r., zostało podjęte przez National Institutes of Health, przeprowadzone przez Institute of Medicine, opublikowane przez National Academy of Sciences w 1991 r. i zredagowane między innymi przez Harveya Fineberga z Harvardu, który przewodniczył komitetowi ds. przeglądu niepożądanych skutków szczepionek przeciw krztuścowi i różyczce. PubMed (baza danych prowadzona przez United States National Library of Medicine w National Institutes of Health) zawiera następujące podsumowanie raportu końcowego, zatytułowanego Adverse Effects of Pertussis and

Rubella

Vaccines: A Report of the Committee to Review the Adverse Consequences of Pertussis and Rubella Vaccines:

Rodzice polegają na szczepionkach, które chronią ich dzieci przed różnymi chorobami. Niektóre dowody sugerują jednak, że szczepienie przeciwko krztuścowi (kokluszowi) i różyczce (niemieckiej odrze) w niewielkiej liczbie przypadków wiąże się ze zwiększonym ryzykiem poważnych chorób. Niniejsza książka analizuje kontrowersje dotyczące dowodów i oferuje kompleksowo udokumentowaną ocenę ryzyka zachorowania po immunizacji szczepionkami przeciwko krztuścowi i różyczce. W oparciu o obszerny przegląd dowodów pochodzących z badań epidemiologicznych, historii przypadków, badań na zwierzętach i innych źródłach informacji, książka analizuje: Związek szczepionek przeciwko krztuścowi z szeregiem poważnych zdarzeń niepożądanych, w tym encefalopatią i innymi zaburzeniami ośrodkowego układu nerwowego, zespołem nagłej śmierci niemowląt, autyzmem, zespołem Guillain-Barre, trudnościami w uczeniu się i zespołem Reye'a. Związek szczepionek przeciwko różyczce z zapaleniem stawów, różnymi neuropatiami i plamicą małopłytkową. Tom, który zawiera opis metod oceny dowodów przez komisję oraz kierunki przyszłych badań, będzie ważną lekturą dla urzędników zdrowia publicznego, pediatrów, badaczy i zaniepokojonych rodziców. Zob. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/25121241/>.

Pobieżne podsumowanie raportu na temat autyzmu było następujące: Pobieżne podsumowanie raportu na temat autyzmu brzmiało następująco:

Nie zidentyfikowano żadnych danych, które odnosiłyby się do kwestii związku między szczepieniem DPT lub jego składnikiem krztuścowym a autyzmem. Nie ma danych eksperymentalnych dotyczących możliwego mechanizmu biologicznego. (p. 152.)

Innymi słowy, nie wiemy; nikt nigdy tego nie sprawdził.

Ale ponieważ nie było danych, aby udowodnić związek, ponieważ nie było danych, zdecydowali się odrzucić hipotezę i stwierdzić:

Nie ma dowodów wskazujących na związek przyczynowy między szczepionką DPT lub składnikiem krztuśca szczepionki DPT a autyzmem. (Id.)

Obecnie istnieje znacznie więcej danych niż w 1991 roku. Raport ten został opublikowany przed dramatycznym wzrostem wskaźników autyzmu w latach 90. w następstwie gwałtownego wzrostu liczby szczepionek podawanych dzieciom, gdy przemysł uzyskał ochronę przed urazami wywołanymi przez szczepionki.

Obecnie istnieje ponad 200 prac wykazujących liczne powiązania między szczepionkami a autyzmem. Można je przejrzeć na stronie <https://howdovaccinescauseautism.org/>.

Senator Warren i wszyscy sceptycznie nastawieni do krytyki szczepionek pana Kennedy'ego muszą zrozumieć, że jest on lepiej poinformowany o prawie dotyczącym szczepionek niż kwestionujący go ustawodawcy. Polityczny punkt widzenia, że Robert F. Kennedy, Jr. jest „teoretykiem spiskowym”, jeśli zostanie utrwalony, musi teraz objąć całą gałąź ustawodawczą rządu USA, począwszy od Demokratów, takich jak były kongresman Henry Waxman, który napisał i wprowadził w 1986 r. National Childhood Vaccine Injury Act.

Senator Warren może również skonsultować się z innymi obecnymi członkami Kongresu USA, którzy zasiadali w nim w czasie uchwalania ustawy z 1986 r., takimi jak Mitch McConnell (R-KY), Chuck Grassley (R-IA), Steny Hoyer (D-MD), Hal Rogers (R-KY), Ron Wyden (D-OR), Chris Smith (R-NJ, który również sponsorował ustawę o zwalczaniu autyzmu z 2006 r.), a przede wszystkim z jej kolegą demokratycznym senatorem z Massachusetts, Edem Markeyem. Warren, podobnie jak większość polityków i lekarzy, nie rozumie, że założeniem leżącym u podstaw amerykańskiej polityki szczepień i przełomowego prawa,

które stanowiło podstawę tej polityki przez 39 lat, jest to, że szczepionki są nieuchronnie niebezpieczne. Robert F. Kennedy, Jr. rozumie.

[Źródło](#)